

„Ако си ергентъ прескокни плет-отъ
Прескокни плет-отъ, влезе намери
Страна босильокъ, товаръ карафилъ;
Ако си 'довець мини, помини
Мини, помини, по врага оди.“
Тога и веле, веле, говоре:
„Не сумъ ти ергентъ, нити сумъ 'довець,
Туку сумъ, моме, младо женено
Младо женено, да похарено,
Люба си любя, харовно ода,
По вонка кукла, въ къщи панукла,
Въ къщи си мете, бунище праве.“

306.

Три моми вода лежеть,
Дур' я'оръ ми го кършееть,
Дур' я'оръ ми прого'ори:
„Селяни, браця рогени!
Ель вода пресекнете жъ,
Ель я'оръ пресечете го,
Ель моми омъжете 'и.“
Стана'е кутри селяни,
Ни вода жъ пресекне'е,
Ни я'оръ го пресеко'е,

Тук' моми 'и посвърши'е,
Една-та за кувенджіа,
Друга-та за папуджіа,
Трека-та за симиджіа.
Тая що за папуджіа,
Ке носить чевли везани;
Тая що за кувенджіа,
Ке носить злати пърстени;
Тая що за симиджіа,
Ке ядить бѣли симиди.

307.

Офъ леле боже милечекъ!
Не можа д' ода на пазаръ
Отъ тие пусти бакали;
Църни маслинки даваеъ,
Църни ми очи сакаеъ.
Офъ леле боже милечекъ!
Не можа д' ода на вода
Отъ тие пусти рибари;

Бѣли летници даваеъ,
Бѣли ми ржце сакаеъ.
Офъ леле боже милечекъ!
Не можа д' ода на фурна
Отъ тие пусти симиджи;
Бѣли симиди даваеъ,
Бѣло ми лице сакаеъ.

308.

„Девойче оре'о'о ветче, бочилько'о кивче,
Не вярви ми низъ дворѣ,